

Baselski odbor za superviziju banaka

Osnovna načela djelotvorne supervizije banaka

listopad 2006.

BANKA ZA MEĐUNARODNE NAMIRE

Sadržaj

Osnovna načela djelotvorne supervizije banaka.....	1
Uvod u revidirani dokument.....	1
Osnovna načela.....	2
Preduvjeti za djelotvornu superviziju banaka.....	5

Osnovna načela djelotvorne supervizije banaka

(Baselska osnovna načela)

Uvod u revidirani dokument

1. Ovaj je dokument revidirana verzija *Osnovnih načela djelotvorne supervizije banaka* koji je Baselski odbor za superviziju banaka (Odbor)¹ izvorno objavio u rujnu 1997. Zajedno s *Metodologijom Osnovnih načela*,² države su se Osnovnim načelima koristile kao referentnim mjerilom za procjenu kvalitete svojih sustava supervizije i za utvrđivanje budućeg posla koji je potrebno obaviti radi dostizanja osnovne razine dobrih supervizorskih praksi. Iskustvo je pokazalo da je samoprocjenjivanje koje obavljaju države u vezi s poštivanjem Osnovnih načela pomoglo nadležnim tijelima, posebice u utvrđivanju nedostataka u propisima i superviziji te određivanju prioriteta za njihovo rješavanje. Revizija Baselskih osnovnih načela državama daje dodatni razlog za provedbu takvih samoprocjena. Osnovnim su se načelima također koristili MMF i Svjetska banka u sklopu Programa procjene financijskog sektora (FSAP) kako bi procijenili sustave i prakse supervizije banaka u različitim državama. Međutim, od 1997. dogodile su se značajne promjene u bankovnoj regulativi, bogato je iskustvo stečeno u provedbi Osnovnih načela u pojedinim državama, na vidjelo su izašla nova regulatorna pitanja, spoznaje te propusti u regulativi, što je često dovodilo do novih publikacija Odbora. Zbog toga je potrebno ažurirati Osnovna načela i s njima povezanu Metodologiju procjenjivanja.

2. U provedbi ove revizije Osnovnih načela i njihove Metodologije Odbor je bio potaknut željom da se osiguraju kontinuitet i usporedivost sa sustavom iz 1997. Taj je sustav dobro funkcionirao i pokazalo se da je izdržao test vremena. Zbog toga namjera nije bila radikalno prepravljanje Osnovnih načela već obraćanje pažnje na ona područja u kojima su potrebne prilagodbe postojećeg sustava kako bi se osigurala njegova kontinuirana primjerenost. Ova revizija ni na koji način ne dovodi u pitanje vrijednost prethodno obavljenog posla, posebice procjena pojedinih država i reformi planiranih na osnovi sustava iz 1997.

3. Drugi cilj revizije bilo je povećanje – koliko je moguće – dosljednosti između Osnovnih načela i odgovarajućih standarda koji se odnose na vrijednosne papire i osiguranje, kao i na sprječavanje pranja novca i transparentnost. Međutim, osnovna načela koja se odnose na pojedine sektore zamišljena su tako da se pažnja usmjeri na ključna područja rizika i supervizorske prioritete, koji se razlikuju od sektora do sektora, tako da se opravdane razlike između njih moraju zadržati.

4. Radi provedbe ove revizije Odbor je djelovao savjetujući se i nadograđujući na rad Grupe za Osnovna načela, radne grupe koja redovno okuplja predstavnike država članica Odbora, nadležnih tijela u državama koje nisu članice G-10, MMF-a i Svjetske banke. Odbor se prilikom pripreme nacрта savjetovao s ostalim međunarodnim tijelima zaduženima za određivanje standarda – Međunarodnim udruženjem supervizora osiguravateljskih društava (IAIS), Međunarodnom organizacijom komisija za vrijednosne papire (IOSCO), Radnom skupinom za financijske aktivnosti (FATF) i Odborom za platni sustav i namiru (CPSS).

¹ Baselski odbor za superviziju banaka je odbor tijela nadležnih za superviziju banaka koji su osnovali guverneri središnjih banaka Grupe deset država (G-10) 1975. godine. On se sastoji od predstavnika tijela nadležnih za superviziju banaka i središnjih banaka iz Belgije, Kanade, Francuske, Njemačke, Italije, Japana, Luksemburga, Nizozemske, Španjolske, Švedske, Švicarske, Velike Britanije i Sjedinjenih Američkih Država. Odbor se obično sastaje u Banci za međunarodne namire u Baselu, gdje je smješteno i njegovo stalno Tajništvo.

² Osim samih Načela, Odbor je razvio detaljne smjernice za procjenu poštivanja pojedinih načela u dokumentu *Metodologija Osnovnih načela*, prvi puta objavljenom 1999. i ažuriranom u sklopu ove revizije.

Regionalne grupe supervizora pozvane su da daju svoje primjedbe.³ Prije dovršenja teksta Odbor je proveo sveobuhvatno savjetovanje u kojemu su mogla sudjelovati supervizorska tijela pojedinih država, središnje banke, međunarodna trgovinska udruženja, akademski krugovi i ostale zainteresirane strane.

Osnovna načela

5. Osnovna načela sustav su minimalnih standarda dobrih supervizorskih praksi i smatraju se univerzalno primjenljivima.⁴ Odbor je sastavio Osnovna načela i Metodologiju kao svoj doprinos jačanju globalnog financijskog sustava. Slabosti u bankovnom sustavu pojedine države, bez obzira je li ona razvijena ili je u razvoju, mogu ugroziti stabilnost i unutar te države i u međunarodnim razmjerima. Odbor vjeruje da bi se provedbom Osnovnih načela u svim državama ostvario značajan napredak u poboljšanju domaće i međunarodne financijske stabilnosti te bi se time stvorila dobra osnova za daljnji razvoj djelotvornih sustava supervizije.

6. Baselska osnovna načela definiraju dvadeset i pet načela koja su potrebna kako bi sustav supervizije bio djelotvoran. Ova načela podijeljena su u sedam većih skupina: Ciljevi, neovisnost, ovlasti, transparentnost i suradnja (1. načelo); Izdavanje odobrenja za rad i struktura (2. do 5. načelo); Bonitetna regulativa i zahtjevi (6. do 18. načelo); Metode stalne supervizije banaka (19. do 21. načelo); Računovodstvo i objavljivanje (22. načelo); Ovlasti supervizora da nalože korektivne mjere i mjere za poboljšanje stanja u banci (23. načelo); Konsolidirana i prekogranična supervizija banaka (24. i 25. načelo). To su sljedeća načela:⁵

- **1. načelo – Ciljevi, neovisnost, ovlasti, transparentnost i suradnja** – Djelotvoran sustav supervizije banaka imat će jasno određene dužnosti i ciljeve svakog tijela uključenog u superviziju banaka. Svako takvo tijelo treba imati operativnu neovisnost, transparentne postupke, dobre sustave upravljanja i adekvatne resurse, te biti odgovorno za dužnosti koje obavlja. Također su potrebni: primjeren pravni sustav kojim se regulira supervizija banaka, uključujući odredbe koje se odnose na odobravanje osnivanja bankarskih institucija i njihovu stalnu superviziju; ovlasti za rješavanje pitanja koja se odnose na poštivanje zakona kao i na pitanja sigurnosti i zdravlja bankovnog sustava, te pravna zaštita supervizora. Također treba donijeti sporazume o razmjeni informacija između supervizora i o zaštiti povjerljivosti takvih informacija.
- **2. načelo – Dopuštene aktivnosti** – Treba jasno odrediti koje su aktivnosti institucija koje imaju odobrenje za rad i podliježu superviziji kao banke dopuštene, a uporabu riječi "banka" u nazivima trebalo bi kontrolirati što je moguće više.
- **3. načelo – Kriteriji za izdavanje odobrenja za rad** – Tijelo koje izdaje odobrenja za rad mora imati ovlasti da postavlja kriterije i odbija zahtjeve za osnivanje institucija koje nisu u skladu s postavljenim standardima. Postupak izdavanja odobrenja za rad treba se sastojati barem od procjene vlasničke strukture i sustava upravljanja banke i njezine šire

³ Arapski odbor za superviziju banaka, Udruženje bankovnih supervizora Sjeverne i Južne Amerike (ASBA), Karijska grupa bankovnih supervizora, EMEAP Radna grupa za superviziju banaka, Grupa bankovnih supervizora iz država Srednje i Istočne Europe, Grupa bankovnih supervizora francuskog govornog područja, Odbor bankovnih supervizora Savjeta za suradnju u Zaljevu, Islamski odbor za financijske usluge, Offshore grupa bankovnih supervizora, Regionalna grupa za superviziju banaka Srednje Azije i Transkavkazije, Pododbor bankovnih supervizora Zajednice za razvoj Južne Afrike (SADC), Forum bankovnih supervizora SEANZA-e, Odbor bankovnih supervizora u Zapadnoj i Srednjoj Africi i Udruženje financijskih supervizora pacifičkih država.

⁴ Osnovna načela osmišljena su kao dobrovoljni sustav minimalnih standarda dobrih supervizorskih praksi, a nadležna tijela u pojedinim državama mogu odrediti dodatne mjere koje smatraju potrebnima radi postizanja djelotvorne supervizije u njihovoj nadležnosti.

⁵ Dodatne definicije i objašnjenja sadržaja Načela dana su u dokumentu *Metodologija Osnovnih načela*.

grupe, uključujući i primjerenost i valjanost članova odbora direktora i menadžera više razine, procjene njezina strateškog i poslovnog plana, unutarnjih kontrola i upravljanja rizikom, te projiciranoga financijskog stanja, uključujući kapitalnu osnovu. Tamo gdje je predloženi vlasnik ili organizacija majka strana banka, treba ishoditi prethodnu suglasnost supervizorskog tijela matične države.

- **4. načelo – Prijenos značajnog vlasničkog udjela** – Supervizor ima ovlasti da preispita i odbije sve prijedloge glede prijenosa značajnog izravnog ili neizravnog vlasničkog udjela ili kontrolnih udjela u postojećim bankama trećim stranama.
- **5. načelo – Velike akvizicije** – Supervizor ima ovlasti preispitati velike akvizicije ili ulaganja koje provodi banka s obzirom na propisane kriterije, uključujući osnivanje subjekata za prekogranično poslovanje, te potvrditi da povezani poslovni subjekti ili strukture ne izlože banku nepotrebnom riziku ili spriječe djelotvornu superviziju.
- **6. načelo – Adekvatnost kapitala** – Supervizori moraju odrediti razumne i primjerene zahtjeve za minimalnom adekvatnosti kapitala za banke. Ti zahtjevi trebaju odgovarati rizicima koje banka preuzima te moraju definirati komponente kapitala imajući na umu njezinu sposobnost da apsorbira gubitke. Barem kod banaka koje posluju na međunarodnom tržištu ti zahtjevi ne smiju biti manji od onih utvrđenih u primjenljivim baselskim zahtjevima.
- **7. načelo – Postupak za upravljanje rizikom** – Supervizori se moraju uvjeriti da banke i grupe banaka provode sveobuhvatne postupke za upravljanje rizikom (uključujući odbor direktora i menadžere više razine) kojima se utvrđuju, vrednuju, prate, kontroliraju i smanjuju svi značajni rizici i procjenjuje njihova ukupna adekvatnost kapitala s obzirom na profil rizika. Ti postupci trebaju biti proporcionalni veličini i složenosti poslova institucije.
- **8. načelo – Kreditni rizik** – Supervizori se moraju uvjeriti da banke provode postupak za upravljanje kreditnim rizikom koji uzima u obzir profil rizika institucije, s razboritim politikama i postupcima za utvrđivanje, mjerenje, praćenje i kontroliranje kreditnog rizika (uključujući rizik druge ugovorne strane). Taj bi postupak uključivao odobravanje kredita i provođenje ulaganja, vrednovanje kvalitete tih kredita i ulaganja, te stalno upravljanje kreditnim i investicijskim portfeljima.
- **9. načelo – Problematična imovina, rezervacije i rezerve** – Supervizori se moraju uvjeriti da su banke uspostavile adekvatne politike i postupke za upravljanje problematičnom imovinom i vrednovanje adekvatnosti rezervacija i rezervi i da ih se pridržavaju.
- **10. načelo – Ograničenja velikih izloženosti** – Supervizori se moraju uvjeriti da banke imaju politike i postupke koji upravljači omogućuju da utvrdi koncentracije unutar portfelja i da njima upravlja, te moraju postaviti bonitetna ograničenja kako bi ograničili izloženosti banaka pojedinim drugim ugovornim stranama ili grupama povezanih drugih ugovornih strana.
- **11. načelo – Izloženosti prema povezanim stranama** – Kako bi se spriječile zloporabe povezane s izloženostima (bilančnim i izvanbilančnim) prema povezanim stranama i razriješio sukob interesa, supervizori moraju postaviti zahtjeve bankama da izloženosti prema povezanim društvima i pojedincima odobravaju na osnovi tržišnih uvjeta, da se te izloženosti pažljivo prate, da se poduzimaju prikladni koraci kojima je svrha kontrola ili smanjenje rizika, te da se otpisi takvih potraživanja obavljaju u skladu sa standardnim politikama i postupcima.
- **12. načelo – Rizik države i rizik transfera** – Supervizori se moraju uvjeriti da banke imaju adekvatne politike i postupke za utvrđivanje, mjerenje, praćenje i kontroliranje rizika države i rizika transfera kod njihovih aktivnosti međunarodnog kreditiranja i ulaganja te za održavanje adekvatnih rezervacija i rezervi za takve rizike.

- **13. načelo – Tržišni rizici** – Supervizori se moraju uvjeriti da banke imaju politike i postupke koji točno utvrđuju, mjere, prate i kontroliraju tržišne rizike; supervizori moraju imati ovlasti, ako je potrebno, da nametnu određena ograničenja i/ili posebne kapitalne zahtjeve u slučaju izloženosti tržišnom riziku.
- **14. načelo – Rizik likvidnosti** – Supervizori se moraju uvjeriti da banke imaju strategiju za upravljanje likvidnošću koja uzima u obzir profil rizika institucije, s razboritim politikama i postupcima za utvrđivanje, mjerenje, praćenje i kontroliranje rizika likvidnosti te za upravljanje likvidnošću na dnevnoj osnovi. Supervizori zahtijevaju da banke imaju planove za slučaj nastanka nepredviđenih okolnosti za rješavanje problema s likvidnošću.
- **15. načelo – Operativni rizik** – Supervizori se moraju uvjeriti da banke imaju politike i postupke za upravljanje rizikom kojima se utvrđuje, procjenjuje, prati i kontrolira/smanjuje operativni rizik. Te politike i postupci trebaju biti proporcionalni veličini i složenosti poslova banke.
- **16. načelo – Kamatni rizik u knjizi banke** – Supervizori se moraju uvjeriti da banke imaju djelotvorne sustave za utvrđivanje, mjerenje, praćenje i kontroliranje kamatnog rizika u knjizi banke, uključujući dobro utvrđenu strategiju koju je prihvatio odbor direktora a provode menadžeri više razine. Ti sustavi trebaju biti proporcionalni veličini i složenosti tog rizika.
- **17. načelo – Unutarnja kontrola i revizija** – Supervizori se moraju uvjeriti da banke imaju unutarnju kontrolu primjerenu veličini i složenosti njihova posla. To treba uključivati jasna rješenja za prijenos ovlasti i odgovornosti, razdvajanje funkcije zadužene za ugovaranje obveza banke od funkcije zadužene za isplatu i od funkcije zadužene za računovodstvo imovine i obveza, kao i usklađivanje tih postupaka, zatim čuvanje imovine banke te primjerenu neovisnu funkciju unutarnje revizije i funkciju praćenja usklađenosti kako bi se provjerilo ustraju li banke u provedbi tih kontrola kao i primjenljivih zakona i propisa.
- **18. načelo – Zloporaba financijskih usluga** – Supervizori se moraju uvjeriti da banke imaju adekvatne politike i postupke, uključujući stroga pravila "poznavanja svojih klijenata", koja promiču visoke etičke i profesionalne standarde u financijskom sektoru i sprječavaju da banka bude, namjerno ili nenamjerno, iskorištena za kaznena djela.
- **19. načelo – Supervizorski pristup** – Djelotvoran sustav supervizije banaka zahtijeva da supervizori steknu i stalno imaju detaljne spoznaje o poslovanju pojedinih banaka i grupa banaka, te bankovnog sustava u cjelini, obraćajući posebnu pažnju na sigurnost i zdravlje, te stabilnost bankovnog sustava.
- **20. načelo – Supervizorske tehnike** – Djelotvoran sustav supervizije banaka treba se sastojati od izravnog i neizravnog nadzora te redovitih kontakata s upravom banke.
- **21. načelo – Izvješćivanje supervizora** – Supervizori moraju imati načine prikupljanja, preispitivanja i analiziranja bonitetnih izvješća i statističkih obrazaca banaka na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi, te načine neovisnog provjeravanja tih izvješća, bilo putem izravnog nadzora ili korištenjem usluga vanjskih stručnjaka.
- **22. načelo – Računovodstvo i objavljivanje** – Supervizori se moraju uvjeriti da svaka banka dosljedno vodi svoju dokumentaciju u skladu s međunarodno prihvaćenim računovodstvenim politikama i praksama, te da redovno objavljuje informacije koje objektivno prikazuju njezino financijsko stanje i profitabilnost.
- **23. načelo – Ovlasti supervizora da nalože korektivne mjere i mjere za poboljšanje stanja u banci** – Supervizori moraju raspolagati adekvatnim nizom supervizorskih alata za poduzimanje pravodobnih korektivnih mjera. To uključuje, ako je primjereno,

mogućnost oduzimanja odobrenja za rad banke ili davanje prijedloga za oduzimanje tog odobrenja.

- **24. načelo – Konsolidirana supervizija** – Bitan element supervizije banaka jest da supervizori provode nadzor grupe banaka na konsolidiranoj osnovi, adekvatno prateći i, ako je primjereno, primjenjujući bonitetne norme na sve oblike poslovanja kojima se ta grupa bavi diljem svijeta.
- **25. načelo – Odnos između supervizora matične države i supervizora države domaćina** – Prekogranična konsolidirana supervizija zahtijeva suradnju i razmjenu informacija između supervizora matične države i različitih drugih zainteresiranih supervizora, poglavito tijela nadležnog za superviziju banaka u državi domaćinu. Bankovni supervizori moraju zahtijevati da se lokalno poslovanje stranih banaka vodi u skladu s istim standardima kojih se moraju pridržavati i domaće institucije.

7. Osnovna načela neutralna su s obzirom na različite pristupe superviziji, ukoliko se njima ostvaruju najvažniji ciljevi. Načela nisu namijenjena tome da obuhvate sve potrebe i okolnosti svakog bankovnog sustava. Umjesto toga, specifične okolnosti pojedine države trebaju biti primjerenije razmotrene u kontekstu procjena i tijekom dijaloga između procjenitelja i nadležnih tijela pojedine države.

8. Nadležna tijela pojedinih država trebaju primjenjivati Načela u superviziji svih bankovnih organizacija u njihovoj nadležnosti.⁶ Pojedine države, posebice one s naprednim tržištima i institucijama, mogu proširiti Načela kako bi ostvarile najbolju supervizorsku praksu.

9. Visoki stupanj poštivanja ovih Načela trebao bi poduprijeti sveukupnu stabilnost financijskog sustava, ali ne jamči niti sprječava propast pojedinih banaka. Supervizija banaka ne može, i ne bi trebala moći, osiguravati da banke neće propasti. U tržišnom gospodarstvu stečajevi su dio preuzimanja rizika.

10. Odbor je, zajedno s ostalim supervizorskim tijelima i zainteresiranim stranama, spreman ohrabrivati posao na razini pojedinih država kako bi se Načela primjenjivala. Odbor poziva međunarodne financijske institucije i donatorske agencije da upotrebljavaju Načela u pomaganju pojedinim državama da ojačaju svoje režime supervizije. Odbor će nastaviti usko surađivati s MMF-om i Svjetskom bankom u njihovu praćenju primjene bonitetnih standarda Odbora. Odbor također želi dodatno ojačati svoju interakciju sa supervizorima iz država koje nisu članice G-10.

Preduvjeti za djelotvornu superviziju banaka

11. Djelotvoran sustav supervizije banaka treba se temeljiti na nizu eksternih elemenata ili preduvjeta. Ti preduvjeti, premda uglavnom izvan izravne nadležnosti supervizora, izravno utječu na djelotvornost supervizije u praksi. Ukoliko postoje nedostaci, supervizori moraju državnim vlastima ukazati kako na njih tako i na njihove stvarne ili potencijalne negativne posljedice za supervizorske ciljeve. Supervizori također trebaju reagirati, u sklopu svojeg redovnog posla, kako bi se smanjili učinci ovih nedostataka na djelotvornost regulative i supervizije banaka. Ovi vanjski elementi uključuju:

- zdravu i održivu makroekonomsku politiku,

⁶ U državama u kojima nebankarske financijske institucije pružaju usluge primanja depozita i odobravanja kredita slične onima koje pružaju banke, većinu Načela izloženih u ovom dokumentu također je moguće primijeniti na takve nebankarske financijske institucije. Međutim, također se uviđa da neke od ovih kategorija institucija mogu biti regulirane na način drugačiji od načina na koji su regulirane banke ukoliko te institucije, promatrane zajedno, ne drže značajan udjel depozita u financijskom sustavu.

- dobro razvijenu javnu infrastrukturu,
- jaku tržišnu disciplinu i
- mehanizme za osiguravanje odgovarajuće razine zaštite bankovnog sustava (ili mreže javne sigurnosti).

12. Zdrava makroekonomska politika mora biti osnova stabilnoga financijskog sustava. To međutim nije u nadležnosti bankovnih supervizora. Supervizori ipak trebaju reagirati ako primijete da postojeća politika podriva sigurnost i zdravlje bankovnog sustava.

13. Dobro razvijena javna infrastruktura treba sadržavati sljedeće elemente, koji, ako ne postoje, mogu pridonijeti slabljenju financijskih sustava i tržišta ili osujetiti njihovo poboljšanje:

- sustav poslovnih zakona, uključujući zakon o trgovačkim društvima, stečaju, ugovorima, zaštiti potrošača i privatnom vlasništvu, koji se dosljedno provode i osiguravaju mehanizam za valjano rješavanje sporova;
- sveobuhvatna i precizno definirana računovodstvena načela i pravila koja su priznata u širokoj međunarodnoj javnosti;
- sustav neovisnih revizija za veća društva, tako da korisnici financijskih izvješća, uključujući banke, budu sigurni u to da izvješća daju istinitu i objektivnu sliku financijskog stanja društva i da su sastavljena u skladu s utvrđenim računovodstvenim standardima te da revizori odgovaraju za svoj posao;
- učinkovito i neovisno sudstvo, te dobro reguliranu računovodstvenu, revizorsku i pravnu struku;
- dobro definirana pravila kojima se reguliraju ostala financijska tržišta, te, gdje je potrebno, njihovi sudionici, kao i njihova adekvatna supervizija i
- siguran i djelotvoran sustav plaćanja i kliringa za namirenje financijskih transakcija gdje se kontrolira rizik druge ugovorne strane.

14. Jaka tržišna disciplina djelomično ovisi o adekvatnom protoku informacija među sudionicima na tržištu, primjerenim financijskim poticajima da se nagrade dobro vođene institucije i ugovorima koji osiguravaju da ulagači snose posljedice svojih odluka. Među pitanjima na koja se treba osvrnuti je korporativno upravljanje i to da dužnici osiguraju točne, smislene, jasne i pravodobne informacije ulagačima i vjerovnicima. Signali koji dolaze s tržišta mogu biti ometeni, a disciplina podrovnana ako vlada nastoji utjecati na komercijalne odluke, posebno kreditne, ili prijeći preko njih, kako bi ostvarila ciljeve javne politike. U tim je slučajevima važno da ako su izdane garancije za takve kredite, to bude objavljeno i da se iznađu rješenja za osiguranje kompenzacije financijskim institucijama ako se ti krediti prestanu otplaćivati.

15. Općenito, odlučivanje o primjerenoj razini zaštite bankovnog sustava jest pitanje politike koje trebaju riješiti relevantna tijela (uključujući središnju banku), posebice tamo gdje bi to rezultiralo korištenjem javnih sredstava. Supervizori bi tu svakako imali svoju ulogu zbog svoga dubokog poznavanja dotičnih institucija. Važno je povući jasnu razliku između zaštite sustava (ili mreže sigurnosti) i redovne supervizije solventnih institucija. U rješavanju sistemskih problema bit će nužno pozabaviti se, s jedne strane, rizikom od gubitka povjerenja u financijski sustav i zaraznošću inače zdravih institucija te, s druge strane, potrebom da se minimizira narušavanje signala koji dolaze s tržišta i discipline.⁷ U mnogim državama okvir za zaštitu bankovnog sustava uključuje sustav osiguranja depozita. Pod

⁷ Vidi Baselski odbor za superviziju banaka, *Supervizorske smjernice za rješavanje problema sa slabim bankama*, ožujak 2002.

uvjetom da je pažljivo osmišljen kako bi se ograničio moralni hazard, taj sustav može pridonijeti povjerenju javnosti u bankovni sustav te tako ograničiti zarazu koja prijeti od problematičnih banaka.